

Paloalan viimeisin
neljännesvuosisata
kuvavälähdyksinä
ja -rinnastuksina

614.84

Merkittävin kehitys koulutuksen alueella

• Tuohon johtopäätökseen tulee, tarkastelipa viimeisen 25:n vuoden aikana tapahtunutta paloalan yleistä kehitystä miltä suunnalta tahansa. — Palokunnissa suoritettavan koulutuksen ohella alan järjestöjen antama perus- ja täydennyskoulutus ovat tehostuneet ja niillä tulee vastaisuudessaakin olemaan selvä merkityksensä. — Suurin periaatteellinen edistys tapahtui kuitenkin toistakymmentä vuotta sitten, kun Suomen Palosuojeluyhdistyksen ylläpitämän Palopäällystökoulun tilalle perustettiin valtion palo-koulu, nykyinen valtion palo-opisto.

• Valtion palo-opistossa ja aikaisemmassa valtion palo-koulussa on vv. 1958—73 koulutettu eri luokilla ja kursseilla yhteensä 6 780 henkilöä (luokilla 792, maalaiskuntien palopäällystökursseilla 1 159 ja muilla kursseilla 4 892).

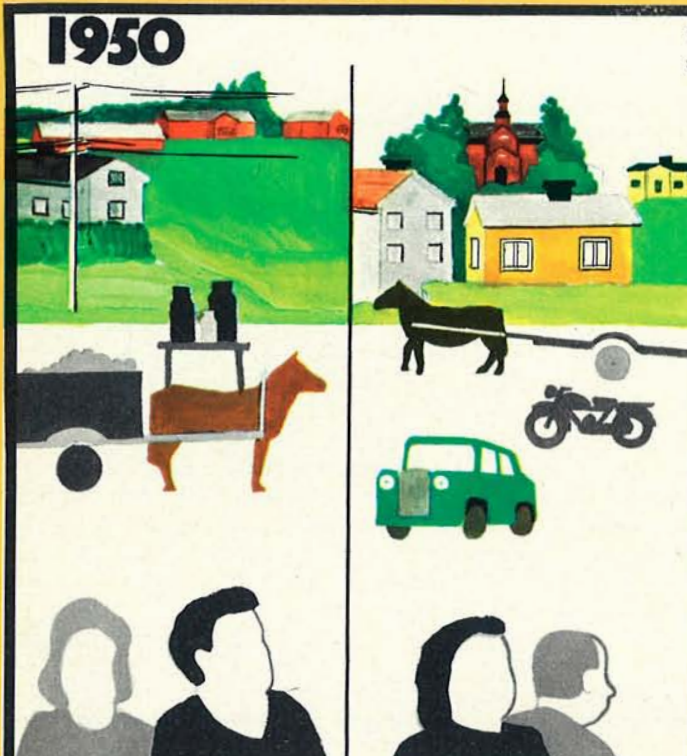
• Valtion palo-opisto on koulutuspalokuntineen vankka perusta, jolta paloalan koulutusta on otollista kehittää, täydentää ja lisätä. Se onkin paloalan jatkuvan kehityksen pääedellytyksiä.

Palopäällystökoulun kurssikuva vuodelta 1950.

Rohjettiinko tähän

Vertailkaapa näitä kahta piirrosta ja koettakaa kuvitella millainen on suomalainen maisema seuraavan 25:n vuoden kuluttua vuonna 1980.

Teksti ja toteutus: Lauri Santala
• • Piirrookset: Jouko Marjanen

kaikkeen uskoa 25 vuotta sitten?

1974

Entä millaisia vaatimuksia vuonna 1980 asetetaan palokuntien toiminnalle?

Kuvat (vältaosa) Kalevi Keski-Korhonen
Lisäksi yksittäiskuvia

**Paloalan
kehitystä
kuvina...**

Kymmenittäin lakeja, asetuksia, päätöksiä

Palo- ja henkilöturvallisuuteen sekä palokuntien ja palolaitosten toimintaan liittyvien säännösten, ohjeiden ja normien määrä on etenkin viimeisen kymmenen vuoden kuluessa kasvanut huomattavasti. Palo- ja pelastustoimen hoidossa on lisäksi tunnettava tarkoin yleiset ja yksityiskohtaiset työelämää koskevat asiat. Esimerkkejä:

- Palolaki ● paloasetus ● palojärjestykset ● rakennuslaki ● rakennusasetus ● rakennusjärjestykset ● päätös rakennusten palonkestävyydestä ● paloluokitustiedotukset ● laki ja asetus julkisista huvitilaisuuksista ● järjestyssäännöt ● päätös uloskäytävistä ● laki räjähdysvaarallisista aineista ● räjähdysaineasetus ● asetus ja päätös palavista nesteistä ● luettelo yleisimmistä palavista nesteistä ● asetus ja päätös nestekaasuista ● maakaasusäännökset ● päätös aerosoleista ● asetus ja päätös öljylämmityslaitoksista ● myrkkylaki ● myrkkyyasetus ● torjunta-aineasetus ● asetus majoi- tus- ja ravitsemusliikkeistä ● asetus elokuvanäytännöistä ● päätös kuljetettavista kaasusäiliöistä ● asetus ja päätös paineastioista ● muut paineastiasäännökset ● sähkölaki ja varmuusmääräykset ● muut sähköä koskevat säännökset ● vesilaki ● vesiasetus ● laki maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta ● asetus öljysuojarahastosta ● asetus palosuojelurahastosta ● säteilysuojauslaki ● säteilysuojausasetus ● työturvallisuuslaki ● työsuojelua ja työturvallisuutta koskevat muut määräykset ● veneliikenneasetus ● asetus alusten paloturvallisuudesta ● ilmailulaki ja -asetus ● poliisilaki ja -asetus ● väestönsuojelulaki ja -asetus ● asetukset ministeriöistä ja keskushallituksista ● asetus lääninhallituksista ● liikennettä ja ajoneuvoja koskevat säännökset ● kansanterveyslaki ● sairausvakuutuslaki ● suojeluohjeet ● VAK ● SFS-standardit ● RT-kortit ●

Sisäasiainministe- riön palo-osaston perustaminen

Sisäasiainministeriöön perustettiin vuonna 1961 erityinen palo-osasto. Päätös osaston perustamisesta syntyi eduskunnassa vastoin hallituksen esitystä ja sisäasiainministeriön silloista kantaa. Palo-osasto jäi henkilöstöltään vajaalukuiseksi eikä osaston henkilökuntaa ole yrityksistä huolimatta onnistuttu lisäämään. Silti on palo-osaston olemassaolon aikana ja toimesta saatu aikaan niin selvää edistystä, että osaston perustamisen aiheellisuus on kiistaton. — Näinä aikoina paloala käy jälleen kamppailua uhanalaiseksi joutuneen palo-osaston säilymisen ja kehittämisen puolesta.

SISÄASIAINMINISTERIÖ
PALOASIAIN OSASTO
KERROS 5 VÄNING
INRIKESMINISTERIET
AVDELNING FÖR BRANDÄRENDE

Sisäasiainministeriön palo-osaston nimikilpi metalliin kaiverrettuine teksteineen. Lähestyykö nimikilven vaihto vai pystytäänkö osaston asema turvaamaan, siinä ajankohtainen kysymys.

Palosuojelurahasto

Katsauksemme paloalalla 25:n vuoden aikana tapahtuneeseen kehitykseen olisi tuntuvasti vaatimattomampi ilman palosuojelurahastoa. Kunnille, sopimuspalokunnille, paloalan järjestöille ym. rahasto jakoi 1950 avustuksia nykyisen rahanarvon mukaan laskettuna noin 880 000 markkaa ja vuonna 1973 jo 5 126 566,— mk.

Runsaasti uusia tehtäviä ja vastuuta..

VTT:n palotekniikan laboratorion laajennukset

Vaativat tutkimus- ja muut huone-tilat ovat haitanneet valtion teknillisen tutkimuskeskuksen palotekniikan laboratorion toimintaa alusta alkaen ja ovat kiusana edelleen, vaikka vuonna 1967 Otaniemeen valmistui laboratorion uudisrakennusohjelman ensimmäisen vaiheen toteutuessa viereisessä kuvassa näkyvä 7 600 m³ suuruinen laboratoriorakennus. Rakennusohjelman toisen vaiheen töiden uskotaan käynnistyvän näinä aikoina. Otaniemeen valmistuu lisätilaa 21 500 m³, johon sisältyy n. 11 000 m³ suuruinen, lähinnä sammutustekniikan tarpeita palveleva koestushalli.

Tämä tutkimustoimintaa ajatellen täysin ala-arvoinen rakennus on yhä VTT:n palotekniikan laboratorion käytössä Helsingin Kalevankadulla. Laboratoriota rakennus on palvellut jo yli 30 vuotta.

Vanhan koepolttohuoneen (alla) on korvannut Otaniemeen valmistuneen laboratoriorakennuksen koepolttohalli (oikealla). Hallissa on kaksi suurta koepolttohuonaa kuormituslaitteineen polttokokeita varten.

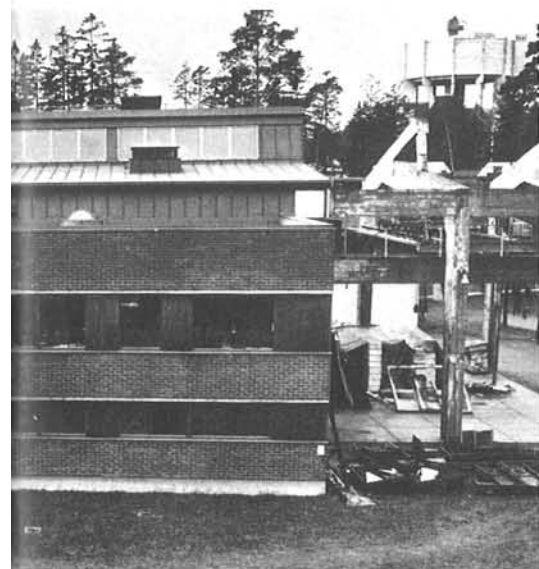
Uudet paloasemat ja hälytyskeskukset . . .

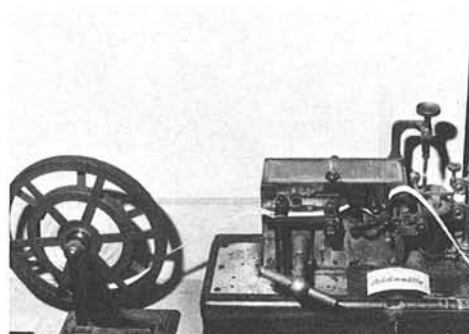
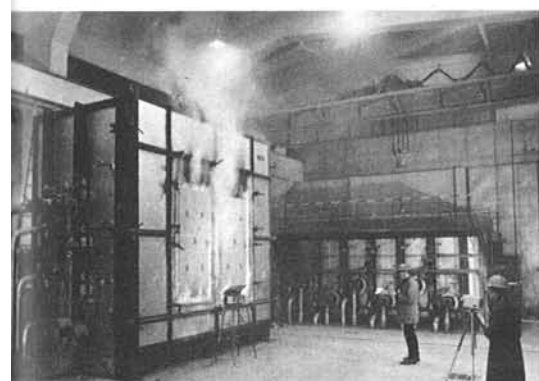
ja lisää on tulossa

Aluehälytyskeskukset ja palokuntien hoitamat hätäkeskukset ovat yleistyneet. Hälytyskeskuksille, niiden toimintavalmiudelle ja henkilöstölle asetetaan lisää vaatimuksia.

Palo- ja muiden hätäilmoitusten teon ja vastaanoton vanhaa ja uutta tekniikkaa

**Paloalan
kehitystä
kuvina . . .**

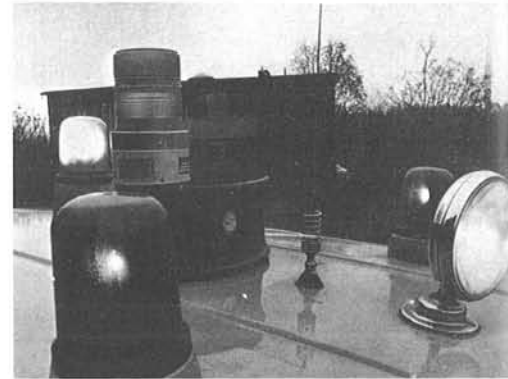
Paloautojen rinnalle pelastusautoja

Palokuntien laajentuneet tehtävät kuvastuvat myös ajoneuvohankinnoissa. Erityisiä pelastusautoja hankitaan paloautojen rinnalle siellä missä hankinta on perusteltua. — Vielä pari vuotta sitten käyty vilkas mielipiteiden vaihto siitä sopiiko dieselmoottori paloauton moottoriksi on päätynyt dieselmoottorin voittoon. — Koritehtailla paloautoja tehdään yhä »tilaustyönä». Standardisoinnin kehittäminen on alkutaipaleellaan.

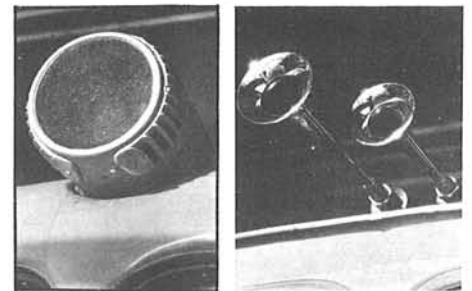

Suodatinnaamarit väistyneet eristysnaamareiden tieltä

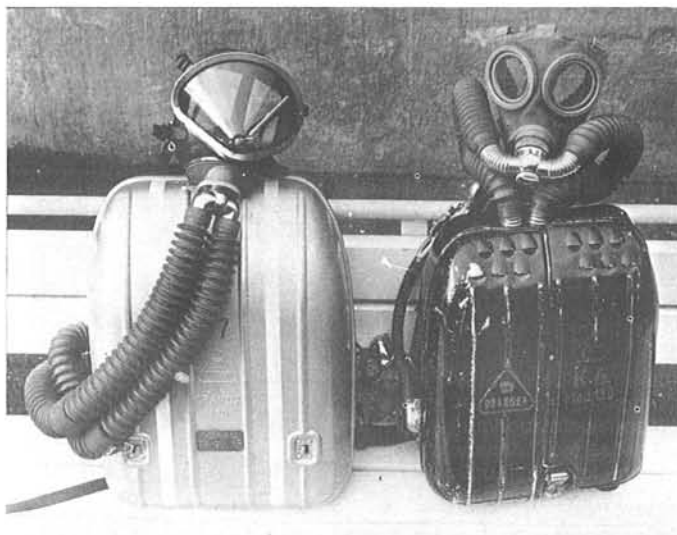
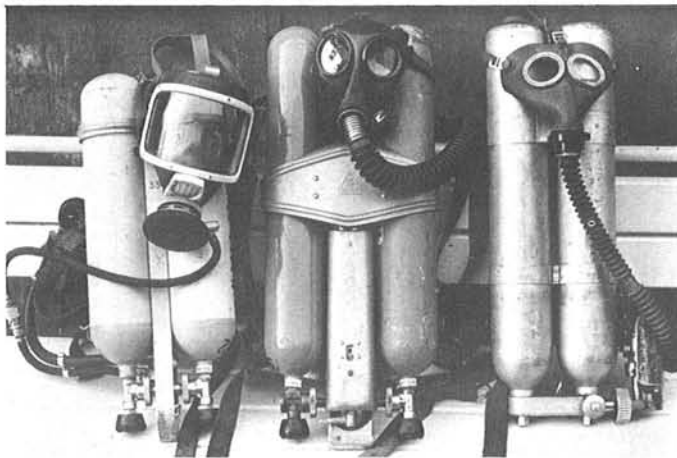
Pelastus- ja sammutustehtävien suorittaminen ilman eristysnaamaria tuntuu tämän päivän palomiehestä jotensakin mahdottomalta. Totuus kuitenkin on se, että eristysnaamari-pari puuttuu vielä monelta palokunnalta. Paineilmanaamareita oli maamme palokunnilla 1973 yhteensä 2 620 kpl. Palokuntia oli vastaavana ajankohtana 1 140. Suurilla vakinaisilla palokunnilla ja teollisuuspalokunnilla oli sitäpaitsi eristysnaamareita kymmenittäin. Tilanne ei ole läheskään tyydyttävä nykyisin, saati sitten 25 vuotta sitten. Happinaamarit ovat jälleen yleistymässä.

Lisää ääntä ja valoa

Liikenteen vilkastuessa ja ruuhkautuessa on hälytystehtävää suorittavien ajoneuvojen liikkuminen ja havaittavuus liikenteessä heikentynyt. Kansainväliseen yhdenmukaistamistarpeeseen perustunut määräys hälytysneuvojen punaisen vilkkuvalon värin muuttamisesta siniseksi vuoden 1969 alusta koettiin taantumuksena. Sininen valo ei näy hyvin päivällä. Hälytysajoneuvojen havaittavuutta on jouduttu parantamaan muilla keinoin. Päiväloistevärin käytöllä ja kehittämällä muutoinkin hälytysajoneuvojen maa-lausta on saatu tehostusta aikaan. Vilkkuvia valoja on lisätty ja tehostettu. Myös hälytysmerkinantolaitteen kuuluvuutta on pyritty parantamaan etenkin sen jälkeen kun osoitautui, etteivät sireenien tilalle tulleet 2-äänitorvet toimineet edeltäjiään paremmin. Nyt ovat yleistymässä elektroniset, yhdistetyt äänimerkinanto- ja kaiutinlaitteet.

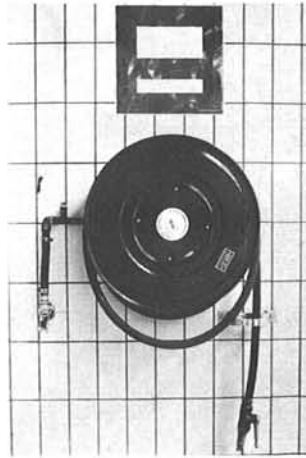

**Paloalan
kehitystä
kuvina . . .**

Sairaankuljetuksen taso noussut

1960-luvun puolivälin jälkeen ryhdyttiin suunnitelmallisesti nostamaan palokuntien suorittaman sairaankuljetuksen tasoa. Asennemuutosten jälkeen seurasi koulutuksen tehostaminen sekä välineistö- ja kalustoparannukset. Yhteistyötä sairaaloiden ja terveydenhoitoalan viranomaisten välillä tehostettiin. Kehityksen kärkeä edustaa lääkäriambulanssitoiminta.

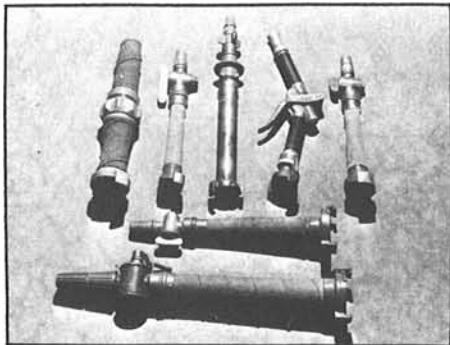

Öljyvahinkojen torjunta lisää veneitä

Uutena tehtävänä palokunnille on tullut öljyvahinkojen torjunta. Sitä suoritetaan sekä maa-alueilla että vesistöissä.

Tehokkaampaa alkusammutusta

Pikapalopostit, uudet jauhelaadut ja käsisammuttimien luokitusvaatimukset ovat tehostaneet alkusammutusta.

Suihkuputkikaluston vertailua

Olisiko niin, ettei suihkuputkien kehittämisessä ole vielä päästy tyydyttäviin tuloksiin — päätellen siitä, että palokunnissa yhdistellään eri valmistajien suihkuputkia toisiinsa paremman tuloksen löytämiseksi.

Radiopuhelimet tehostaneet ratkaisevasti viestitystä sekä hälytyskeskus- ja yhteistoimintaa

Palokunnilla ei ollut sanottavasti radiopuhelinkalustoa 1950-luvun alkaessa. Vuoden 1973 tilaston mukaan erilaisia radioasemia oli kaikkiaan 2 843. Melkoinen osa palokunnista on silti vielä ilman sinänsä välttämättömiä radiopuhelimia. — Vuosien mittaan on radioputket hylätty täysin. Transistoroiduissa radiolaitteissa virrankulutus on saatu hyvin vähäiseksi ja samalla on laitteistojen koko pienentynyt, paino vähentynyt ja teho sekä käyttövarmuus lisääntynyt.

**Paloalan
kehitystä
kuvina . . .**

Pelastussukeltajia vedessä ja maalla

Vuonna 1955 aloitettuun palokuntien pelastussukellustoimintaan kuuluu nykyisin myös kaasusukellus, tiedustelu ja mittaus. Palo-opisto käynnisti pelastussukeltajien koulutuksen keväällä -74.

Muutoksia myös virkapuvuissa

**Palokersantin
uniformu
vuodelta 1950**

- Pystykaulusella varustettu, tiukasti napitettu formuttakki
- Saapashousut
- Nahkasaappaat
- Venelakki

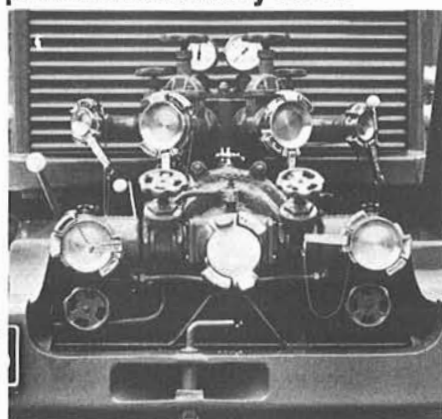
**Ylipalomiehen
virkapuku
vuodelta 1974**

- Virkapusero
- Suorat housut
- Virkapaita
- Solmio
- Puolikengät
- Kenttälakki

Painopisteen vaihdos ja tehostukset edessä palotarkastustyössä

Päätoimisten palotarkastajien määrä on kasvanut, mutta aivan liian hitaasti. Palotarkastajat ovat vaatineet tarkastustoiminnan painopisteen kohdistamista suuriin henkilö- ja omaisuusriskeihin.

Paluu nokkapumppuihin Moottoriruiskut tehok- kaampia ja kätevämpiä

Paloauton pumppuna nokkapumppu on syrjäyttänyt aikaisemmin yleisen keskipumpun. Pumppujen paino tehoon nähden on pienentynyt, käynnistysominaisuudet ja käyttövarmuus parantunut, jäätymisvaarat on poistettu . . . Samansuuntaista kehitystä on tapahtunut moottoriruiskujen kohdalla. Nestejäähdytys on muuttunut ilmajäähdytykseksi. Moottoriruiskuja on helpompi liikutella . . .

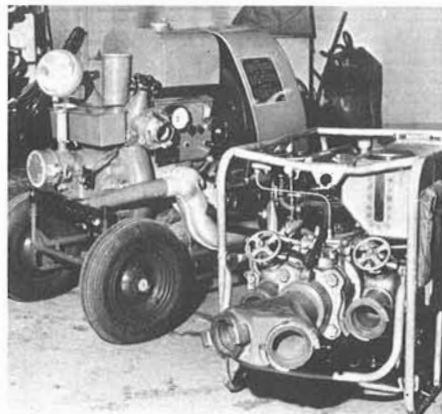

Luonnonkuidut korvattu tekokuiduilla — laatu kohonnut huomattavasti

Tekokuidut, kumioinnit, muovitukset ja vastaavat mullistivat letkujen laadun.

Palo- ja pelastuskaluston hoito jo nyt ammatti- huoltajan työtä

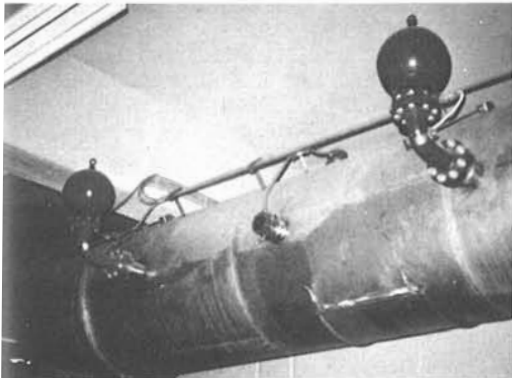
Palokuntien teknistyvä kalusto ja välineistö vaatii huoltajiltaan korkeata ammattitaitoa. Päätoimisia kalustonhoitajia on palkattu, kunnossapitoa keskitetty.

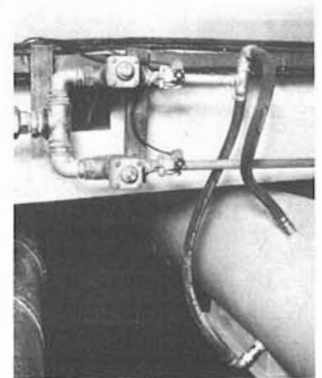
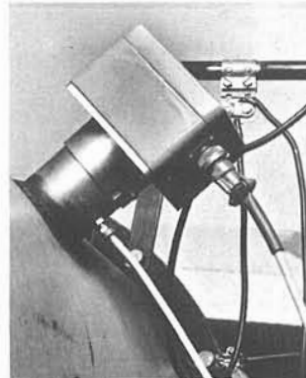
Kevyt- ja keskivaahtoa, räjähdysnestolaitoksia, kipinäilmaisus-, savunpoisto- ja halonilaitoksia . . .

Kevytvahtolaitoksen kehittämä vaahto päästetty purkautumaan lentokonehallista kokeen päätyttyä. — Lisäksi keskivaahto-sinkoja.

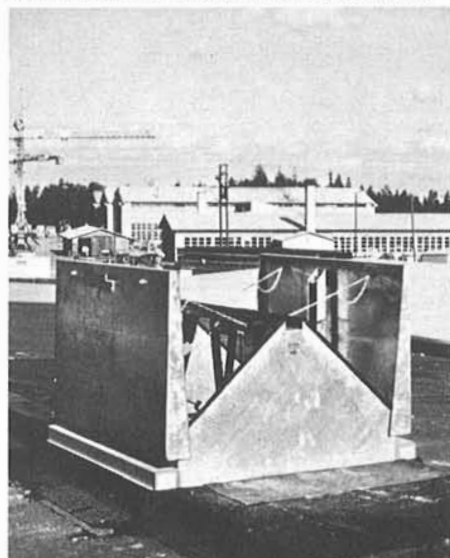
Alkavan pölyräjähdysten havaitseva ja sammuttava laitos (räjähdysnestolaitos) Oy Alko Ab:n Koskenkorvan tehtailla.

Automaattinen savunpoistoluukku Oy Wilh. Becker Ab:n väritehtaan maalivarastossa.

Elektroninen kipinäilmaisus- ja sammutuslaitos Oy Wilh. Schauman Ab:n Viialan lastulevytehtaan hiomalinjalla.

Haloni 1301-laitos TKK:n graafisen laboratorion painokoneiden kohdesuojauksessa.

Sprinkleri- ja palo-ilmoituslaitoksia lisää

● Automaattisia sprinklerilaitoksia oli vuonna 1973 maassamme 643 ja v. 1972 525. Sprinklerilaitoksia on viime aikoina asennettu noin 100 vuosittain. Sprinkleripäitä tuli vuonna 1973 lisää 53 666.

● Automaattisten palo-ilmoituslaitosten määrä lisääntyy nykyisin yli 200:lla vuosittain. Suomen Palontorjuntaliiton tarkastustoiminnan piiriin niitä kuului viime marraskuussa 2 053 ja v. 1973 lopussa 1 844.

Paloalan
kehitystä
kuvina . . .

Naisia toimistotehtäviin ja hälytyskeskuksiin

25-vuotiskauden kehitykseen kuuluu naisten tulo palolaitosten henkilöstöön.

Nuohous koneellistunut ja teknistynyt — ilman saastumista estettävä

Tulisijojen, kattiloiden ja hormien puhdistuksessa käytetään — toisin kuin vuonna 1950 — hyväksi koneellisia puhdistus- ja imulaitteita. Nuohoustyö on perusteineen muutoinkin teknistynyt.

Ammattipalomiehen asema kokonaan toinen

Päätoimisen palohenkilöstön työoloissa ja -asioissa on sitten vuoden 1950 tapahtunut melkoista kehitystä. Erot näkyvät selvimpinä vertaamalla toisiinsa vuoden 1950 ja 1974 palomiestä.

Sammutusasu ja varusteet:

Öljykangastakki, kangaspusero, sarkahousut, teräs- tai heikkorakenteinen muovikypärä, nahka- tai kumiteräsaappaat, nahkainen palovyö johon kiinnitettynä henkilökohtainen palokirves, luonnonkuidusta tehty palonaru . . . Hengityssuojaimena yleisesti suodatinnaamari mukana naamari-laukussa.

Työaika:

Helsingissä, Turussa ja Tampereella 67,2 tuntia viikossa. Muissa kaupungeissa 72 tuntia viikossa.

Palkka:

Loppupalkka noin 32 000 silloista markkaa kuukaudessa (sillä ei kunnan polkupyörää ostettu; radion hankinta kuukausipalkalla tuotti samoin suuria vaikeuksia).

Työpaikan ilmapiiri:

Menneisyyden puolisolitaallisesta ja ankarasta kurista johtuen vielä pingoitunut. Palomies yhä »palokirveen heiluttaja ja suihkun ohjaaja».

Koulutus:

Oppitunteihin ja harjoituksiin pohjautuvaa palomiestaitojen opetusta ja harjaantuneisuuden ylläpitoa palokunnissa. Ei muunlaista järjestettyä koulutusta.

Sammutusasu ja varusteet:

Sosiaali- ja terveystieteiden hyväksymät, palotoimen teknisten turvallisuusohjeiden mukaiset asut ja varusteet kuten sammutuspuku (yleisesti tekokuittuinen), kumiset sammutusjalkineet, metallinen tai muoviaineinen palokypärä, palovyö ja palonaru (molemmat tavallisimmin tekokuiduista valmistettuja) niihin liittyvine lisälaitteineen sekä sammutuskäsineet (hyväksyntävaatimukset puuttuvat vielä) . . . Hengityssuojaimena paineilma- tai happinaamari.

Työaika:

Koko maassa kuntamuodosta ja -koosta riippumatta sama 56 t. viikossa.

Palkka:

Loppupalkka (lokakuu) noin 2.380 markkaa kuukaudessa (sillä saa jo 4—5 polkupyörää).

Työpaikan ilmapiiri:

Vapautunut, mutta asiallinen. Palomiehellä mahdollisuus vaikuttaa päätöksentekoon erilaisten työryhmien sekä ammattiyhd.toiminnan kautta.

Koulutus:

Perus- ja jatkokoulutusta edelleen palokunnissa. Mahdollisuus suorittaa lukukauden pituinen palomiesluokka valtion palo-opistossa (monen kohdalla tällä hetkellä vain periaatteellinen palomiesluokkien vähäisyyden vuoksi). Helsingissä uusille palomiehille 2-vuotinen palotoimen peruskurssi omassa koulutuskeskuksessa.

Paloalan kehitystä kuvina . . .

Julkaisijajärjestöjemme kehitystä 1950—1974

Suomen Palontorjuntaliitto ry

Perustettu 1967 yhdistämällä Suomen Palosuojeluyhdistys ja Palokuntien Keskusliitto. Edeltäjät Suomen Palosuojeluyhdistys (1922) ja Palokuntien Keskusliitto (1953) jonka edeltäjä Suomen Yleinen Palokuntaliitto (1906).

Vuonna 1950 oli Suomen Palosuojeluyhdistyksen palveluksessa, yhdistyksen ylläpitämän Palopäällystökoulun henkilökunta mukaan lukien, 11 päätoimista henkilöä. Jäsenmäärä oli 314. Yhdistys toimi vuokratiloissa. Samaan aikaan oli Suomen Yleisen Palokuntaliiton palveluksessa sivutoiminen toiminnanjohtaja ja päätoiminen toimistoapulainen. Liittokin toimi vuokratiloissa.

Suomen Palontorjuntaliiton perustamisvaiheessa oli sekä Suomen Palosuojeluyhdistyksen että vuonna 1953 perustetun Palokuntien Keskusliiton palveluksessa 10 päätoimista henkilöä. Suomen Palontorjuntaliiton henkilöstön lukumääräksi tuli täten 20.

Marraskuussa **vuonna 1974** Palontorjuntaliiton palveluksessa oli 26 päätoimista henkilöä. Liiton käytössä on edeltäjiltä peritty 470 m² huoneisto. Jäsenmäärä: 27 varsinaista jäsentä (yhteisöä), 62 henkilöjäsentä ja 50 kannattajajäsentä (yhteisöjä ja liikelaitoksia).

Kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitto ry

Perustettu 1932. Aikaisempi nimi Suomen Kunnantyöntekijäin Liitto ry.

Vuonna 1950 liiton jäsenmäärä oli 20 878, joista palomiehiä n. 830.

Liiton palveluksessa oli v. 1950 8 päätoimista henkilöä ja käytössä vuokratuoneisto.

Vuonna 1974 marraskuussa jäsenmäärä oli 95 300. Heistä palohenkilöstöä (palomiestä palopäällystöön asti) 1 771 ja lisäksi n. 350 nuohousalalla toimivaa.

Liiton henkilökunta v. 1974 on yli 80. Vuonna 1971 valmistui liiton toimitalo, jonka 2 850 suuruisesta neliöalasta oli liiton käytössä v. 1974 1 020 m². Karjaalla sijaitseva kurssikoti otettiin käyttöön 1964. Toiminta on vuosien mittaan laajentunut myös alueelliseksi. Kuudessa aluetoimistossa työskenteli 1974 18 henkilöä.

Suomen Palopäällystöliitto ry

Perustettu 1945. Edeltäjä Suomen Palopäällystöliitto (1932).

Vuonna 1950 jäsenmäärä oli 378. Päätoimista henkilökuntaa eikä omaa huoneistoa ollut.

Vuoden 1974 alkaessa liitolla oli yhteensä 1 160 jäsentä (I jaosto 279, II jaosto 427, III jaosto 231 ja IV jaosto 232). Keväällä 1974 liitto osti oman huoneiston, jonka pinta-ala on 106 m². Päätoimista henkilökuntaa ei vielä ole. Koulutus on laajentunut leiripäivät ja läänikohtaisen jatko- ja täydennyskoulutuksen käsitteiksi. Jaostot ovat lisäksi järjestäneet omia koulutustilaisuuksiaan. Vuonna 1973 liiton koulutustilaisuuksiin osallistui 2 861 henkilöä.

Palosuojelun edistämisseätiö

Perustettu 1949

Vuonna 1950 säätiöön kuului lisäksi yksi erikoisrahasto. **Vuonna 1974** erillisiä ra-

Kilpailuja

Palokuntien kilpailtavaksi lahjoitetut arvokkaat palkinnot ovat lisänneet mielenkiintoa kalusto-, tieto- ym. kilpailuja kohtaan.

Tilastoverailua 1950—1973

Palokuntamuodot	1950	1973	Erotus
Vakinaisia palokuntia	36	55	+ 19
Puolivakinaisia	126	128	+ 2
Vapaaehtoisia	867	694	- 173
Tehdas- ja laitost	332	263	- 69
Yleisiä	153	—*	- 153
Palokuntia yhteensä	1 514	1 140	- 374
Palokuntien kokonaisvahvuus	41 818	36 432	- 5 386
Palojoneuvoja yhteensä	826**	2 019	+ 1 193

* yleisiä palokuntia ei enää mainittu vuoden 1973 maan palotoimen kertomuksessa
** paloautoja 588 ja kuorma-autoja 238

9 100 palokuntapoikaa

Tällä hetkellä kuuluu maan 463:een palokuntapoikaosastoon 9 100 poikaa. Vuonna 1950 poikaosastoja oli 130 ja niissä 2 400 palokuntapoikaa. Suomen Palontorjuntaliiton palveluksessa on päätoiminen koulutusohjaaja, jonka tehtäviin kuuluu palokuntapoikatyon ohjaaminen.

4 000 palokuntanaista

Tuore tiedustelu osoittaa toimivien palokuntanaisten lukumääräksi noin 4 000. Arviolta neljäsnes heistä toimii ruotsinkielisellä puolella. Palokuntanaisosastoja on noin 250, joista suomenkielisiä yli 200. Suomen Palontorjuntaliitossa on päätoiminen naistyöohjaaja.

Paloalan
kehitystä
kuvina . . .

Metsäpalontorjujat
nousseet ilmaan

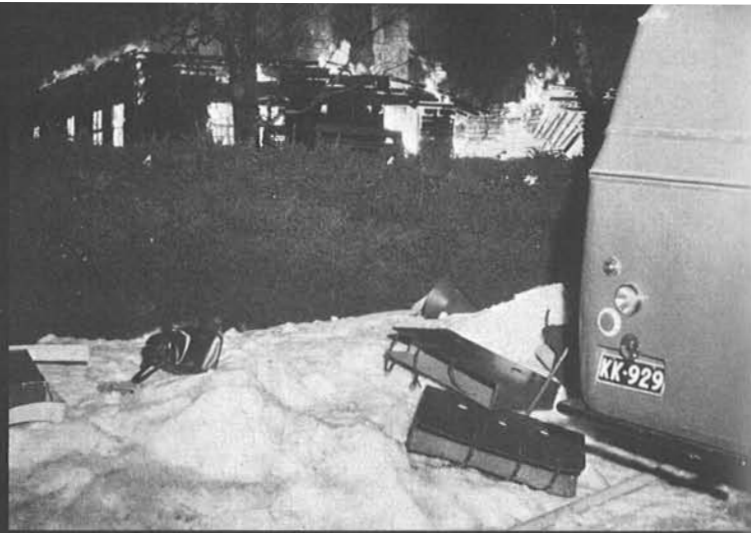
Metsäpalojen tähytystä ja sammutusta on
tehostettu palolentotoiminnalla.

Neljä »savuhyppääjää» valmiina hyppyyn.
Metsäpalo alkuvaiheessa 600 m alempana.

TAPAHTUMIA

Paloista järkyttävimpiä: 31 uhria vaatinut Lapinlahden kunnallis-
kodin mielisairasosaston palo 1966 (yllä) ja v. 1959 tapahtunut
Köylön varavankilan palo, jossa menehtyi 16 miestä.

Junavaurio ja suuri öljyvahinko Järvelän asemalla v. 1972.

Uusimpien tilastoseivitysten mukaan hälytettiin maassamme vuonna 1973 palo-
kunnan yksikkö tai useampia suorittamaan hälytystehtävää vajaan viiden minuut-
tin väliajoin. Tästä voi päätellä mitä kaikkea mahtuukaan yksistään palokuntien
hälytystoimintaan 25 vuoden aikana.

Säiliöaluepalon jälkiä Kokkolan Ykspihlajassa 1973.

Tilgmannin palon jälkeinen suruliputus vuonna 1961 symbolisoimassa sammutus- ja pelastustyön vaaroja.

Autolautta Finnkansan palo Hietalahden telakalla 1966.

Oulussa vuonna 1963 tapahtuneessa Typpi Oy:n salpietarilaitoksen räjähdysonnettomuudessa kuoli 10 henkilöä. Loukkaantuneita 4.

Uhkaavia palotilanteita syntyy kaikkialla päivittäin.

Asevarikko 2:n luolastoräjähdyksessä Uudessakylässä 1966 kuoli 4 henkilöä ja 55 kuljetettiin sairaalaan. — Rakennuksen viereen lensi 800 m päästä 10 m läpimittainen kallonjärkele.

